Az Istentisztelet liturgiája:

- CSEND – *Istentisztelet előtt 5 perccel*
- Köszöntés
- Kezdő ének: 24:1 *(„Az ÚR bír ez egész földdel…”)*
- Ének: 367 *(„Emeljük Jézushoz szemünk…)*
- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság
- Gyermekek az Úr Asztala körül
- Ének: 174 *(„Atya, Fiú, Szentlélek…”)*
- Alapige (ld. középen kiemelve)
- Igehirdetés (ld: a túloldalon)
- Csendes imádság
- Ráfelelő ének: KÉ 34 *(„Indulj és menj…”)*
- Imádság
- Mi Atyánk…
- Áldás
- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)
- Születésnaposok köszöntése
- Záró ének: KÉ 76 *(„Tégy Uram engem áldássá…”)*
- Áldás
- HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2022. február 6.

„A legnagyobb befektető”

címmel

Igét hirdet: *Sebőkné Babos Boglárka lp..*

Olvasmány: Mt 25,14-30

Alapige: Mt 25, 29

*„Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülő ember hívatta szolgáit, és rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe. Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott vele, és másik ötöt keresett hozzá. Ugyanígy a két talentumos is másik kettőt keresett hozzá. Aki pedig az egyet kapta, elment, gödröt ásott a földbe, és elrejtette ura pénzét. Hosszú idő múlva azután megjött ezeknek a szolgáknak az ura, és számadást tartott velük Eljött az, aki az öt talentumot kapta, hozott másik öt talentumot, és így szólt: Uram, öt talentumot bíztál rám: nézd, másik öt talentumot kerestem. Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében! Eljött az is, aki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot bíztál rám: nézd, másik két talentumot kerestem. Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében! És amikor eljött az, aki az egy talentumot kapta, ezt mondta: Uram, tudtam, hogy könyörtelen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál. Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van az, ami a tied. Ura így válaszolt neki: Te gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és onnan is gyűjtök, ahova nem szórtam? Ezért el kellett volna vinned a pénzemet a pénzváltókhoz, és amikor megjöttem, kamatostul kaptam volna vissza azt, ami az enyém. Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! **Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van.** A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”*

• Gyülekezeti híreink:

- Ezen a héten temettük Péter Istvánt (gyülekezetünk tagját gyászolja sokakkal együtt felesége és két fia) és Kiss Éva Máriát (gyülekezetünk régi tagját gyászolja őt három gyermeke hajdani ligeti ifiseink, hittanosaink és egész családja) Isten adjon vigaszt!!
- Eladó lakást keresünk jövendő beosztott lelkészünk részére
- Jövő heti alkalmaink: kedd 10^{00} Baba-Mama; péntek 16^{30} KonfIFI utána 17^{30} Oázis IFI; vasárnap 9^{55} Istentisztelet és gyerekistentisztelet; előtte: Kánon Kör; Imakör valamint hittanórák
- HÁZAS HÉTVÉGE: *Vác, február 12-13.*
- A nyári gyülekezeti hét:

SZAJOL – július 10-15 *(februárban lehet jelentkezni Szabadosné Jutkánál 10.000 Ft/Fő vagy 20.000 Ft/ család)*

- Adó 1%-hoz: Magyarországi Református Egyház: 0066 Alapítványunk adatai a láblécben

Az Úr legyen
Gyülekezetünk őriző pásztora!

Bevezetés: Mustó Péter: *Elmúlt a kárhozattól való félelem. A félelem tárgya megváltozott, a félelem mégis megmaradt. A mai ember nem a számonkéréstől fél, hanem attól, hogy elveszti, ami az övé.*

A talentumokról szóló példázat az egyetlen egészséges útról szól: Ha úgy kezelünk mindent, mint ami az Úré, mert az is, és nem magunknak kamatoztatjuk, hanem Neki, akkor valami elkezd kibomlani, sokszorozódni. Akkor helyére kerül az életünk, akkor megélhetjük azt úgy, amire kaptuk, félelem nélkül.

1. Tudni, hogy szolgák vagyunk

Ehhez az első és legfontosabb, hogy tudnunk kell, hogy szolgák vagyunk. Mi urak akarunk lenni. Uralni az életünk eseményeit, néha a körülöttünk élőket is, az egzisztenciánkat, egészségünket. Szeretnénk átlátni, monitorozni ma már mindent. Ebben a példázatban Jézus az egyházról, mint szolgáról beszél. Szolgái által szeretne nyereséget hajtani távollétében is.

Furcsa, idegen, nem éppen egy kegyes kép ez Jézusról, mint egy üzletemberről, akit csak a haszon hajt, olyannyira, hogy a vagyonát csupán megőrző, egyébként hiánytalanul visszaadó szolgát meg is bünteti. Hogy ezt jól értsük, fontos megértenünk mi is a talentum és mire vonatkozik.

A talentum súlyt jelentett, aki már ebben mérte a vagyonát, az tehetősnek számított. Tehát, aki csak egyet kapott, az is nagy dolgokra bízatott! Mi is akar ez lenni a mi életünkben? *(Múlt heti igehirdetés)* Nagyon fontos üzenet ebben, hogy ezek noha a mi életünk részei, akkor sem vagyunk tulajdonosai, csupán szolgák, akiknek uruk szempontjai szerint kell ezekkel élni. Bizony csak szolgák lehetünk. Annak szolgái, aki megüresítette önmagát és szolgai formát vett fel… (Fil. 2.) Ha szolga vagy, akkor a rád bízottokkal el kell számolnod, alá kell vetned minden tudásodat Urad akaratának. Tényleg szolgáljuk Őt, szem előtt tartva az Ő céljait, akaratát, vagy Jézus szolgál minket, a mi akaratunkat, javainkat? A szolga uráért van, egy vele. Vele gondolkodik, érez, hosszú idő után már gondolatait is kitalálja.

Olyan szolgák lehetünk, aki beavatott, akire rábíznak dolgokat. Bizalmas viszony ez! A szolga mindig kap valamit cserébe. Fizetést, kosztot és kvártélyt. Mi az életünket kaptuk! Tudjuk-e ebből a perspektívából értelmezni talentumainkat, a ránk bízottakat?

2. Kockáztatni konzerválás helyett

A hit kockáztatás konzerválás helyett. Az egy talentumos szolga a farizeusokat ábrázolja az írásmagyarázók szerint. Akiknek csak az volt a céljuk, hogy a törvényt megtartsák. Ők nem lépnek ki a kereteken kívülre. Pedig a hit ott kezdődik. Jézus maga is a kereteken kívül élt: Mária „törvénytelen" gyerekeként, akiért akár halálra is kövezhették volna. Jézus nem a szokásos biztonságos, vallási útvonalakat járta, és követőitől is azt kéri, hogy ne a kitaposott úton járjanak, hanem találják meg saját útjukat Vele.

Óriási szabadságot kapnak, hogyan használják fel ezeket. Felnőttséget vár tőlük az Úr, nem rágja a szájukba a megoldást. A pénzváltókhoz vitt összeg az azzal való kereskedést, egyfajta befektetést jelentette.

Csak fenntartani akarod Isten dolgait az életedben vagy kibontani? Mert milliárdnyi lehetőség van mindenkiben elrejtve. Isten nagyon gazdag. Övé minden, hogy ezt megértsük, ezt a furcsa mondatot, hogy ott is akar aratni ahová nem vetett, értenünk kell, hogy övé a Világmindenség, övé a vetés az aratás, a magvető, és a kenyér csodája is! Ezért nem róható fel ez a haszonszerzési vágy, mert ez tulajdonképpen jogos tulajdona, még ha másokon keresztül is bomlott ki.

Isten kincseinek kamatoztatásában van valami az élet természetes működéséből. Az Istentől kapott élet is kibontakozik. Kifejlődik. Ilyen az emberi élet, vagy bármilyen élet a földön, ami egész kicsiben kezdi aztán erre vigyázni kell, és ha sikerül akkor egyre nagyobb erősebb, tündöklőbb, szerteágazóbb lesz. (…) Ahányan csak itt vagyunk mind az Ő kincseit hordozzuk, amelyek még többet és többet fialnak.

A rest szolga azért ásta el a pénzt, mert nem várta vissza az Urat! Mert nem törődött ennek az értékével, sem a tulajdonosával. Csak a saját félelmével. Csupán konzerválni, őrizni akart. De Jézus kockázatra hív. Ő a legnagyobb kockáztató, akinek a saját élete volt a legnagyobb befektetés, hogy azzal sokakét megnyerje.

Noha nem hagyta el, nem is sikkasztott el a pénzt, hanem hiánytalanul visszaadta a szolga, mégis elvétetik tőle. Mert nem használta arra, amire való. Milyen beszédes, hogy ez a biztosra menés valahol nagyon a temetés, a halál képét hozza elő, az elásás, eltemetés képét. Az élet folyton mozgásban van. Így van ez az Isten dolgaival is. Aki nem használja a hitét, Istentől kapott képességeit az Ő országának javára, az gyakorlatilag nem éli a hitét. Legfeljebb múzeumegyház funkcióját tölti be, amely emlékeket őriz, de Jézus nem erre hív! A hitünk megélése kockázat! Ha végig olvassuk a Bibliát Isten egyetlen szolgája sem haladt kitaposott ösvényen. (…)

Téged mire hív most Isten? Hogyan tudod most kamatoztatni, ami a kezedben van?

3. Egész életünk programjává válik

A rest szolga azon túl, hogy elásta a pénzt mit csinált utána azt nem tudjuk. A többiek közbe végig Uruk vagyonával voltak elfoglalva, annak kamatoztatásával, hogy mikor megjön minél több legyen neki! A rest szolga ezzel szemben elásta és ezzel letudta. Aki elkezdi élni a rá bízott feladatot, annak ez életprogrammá válik.

Ez a példázat Jézus visszajöveteléről szól, márpedig a Jézusra várakozásunk, nem tétlen várakozás, hanem aktív munka. Ezt most tudjuk megélni.

A másik két szolga rögtön elmegy a pénzváltókhoz. (…) Ám azt hiszem itt nem csupán arról van szó, hogy féltek a számonkéréstől, és gyorsan cselekedni akartak, hanem arról, hogy ők ezt élvezték, kitöltötte életüket. Hiszen jutalmul is azt kapják, még több bízatik rájuk, míg az a szolga amelyik elásta a kincset, attól az is elvétetik amilye van. Ez az övék: a bizalom, Uruk bizalma, hogy vagyonával rendelkezhetnek, és ez óriási kincs!

Mert ha csak szorongatjuk ezeket a markunkban, folyton attól félve, hogy elveszítjük, akkor valóban elvétetik egyszer, de ha belátjuk, hogy ez mind az Úré, akkor élni kezdünk velük, és egyre több adatik hozzájuk, mert egyre többet bíz ránk. Adja Isten, hogy hozzánk is így szóljon az ÚR: *„Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében!"* Ámen

 Sebőkné Babos Boglárka